

Yttrande

Datum 2009-05-11
Dnr 100-00971-2009

Kulturutredningens betänkande (SOU 2009:16)

Riksantikvarieämbetet (RAÄ) har uppmanats att yttra sig över Kulturutredningens betänkande. RAÄ har valt att framförallt kommentera de delar som särskilt berör myndigheten och kulturarvsarbetet. Yttrandet berör betänkandets del 2 *Förnyelseprogram* och del 3 *Kulturpolitikens arkitektur* och följer i stort kapitelindelningen i dessa delar. Betänkandet innehåller också en del 1 *Grundanalys*, som är en omfattande genomgång av kulturpolitikens utveckling. RAÄ avstår från att kommentera denna. Den enkät som följde remissen besvaras i utvalda delar och bifogas yttrandet som bilaga.

Sammanfattning

RAÄ gör sammanfattningsvis följande bedömningar:

Nya mål för kulturpolitiken

RAÄ anser till skillnad från utredningen att nya nationella mål för kulturpolitiken bör ses sammanhållet och inte delas i en långsiktig grundläggande del, respektive en del med större utrymme för politiska prioriteringar. Målen bör samlat stå för långsiktig kontinuitet i kultur- och kulturarvsarbetet och som helhet beslutas av riksdagen.

Kulturpolitiken som aspektpolitik – samspelet med andra samhällsområden

RAÄ instämmer i utredningens syn på kulturpolitikens betydelse för samhällsutvecklingen och att kulturområdet i större utsträckning bör samverka med andra samhällsområden. RAÄ framhåller särskilt att kulturarv som aspekt behöver integreras i de samhällsprocesser som hanterar stads- och bebyggelseutvecklingen, infrastrukturbyggandet, energiomställningen, den regionala tillväxten och landsbygdsutvecklingen.

RAÄ konstaterar att det krävs ömsesidighet i myndigheters uppdrag, aspektpolitik får inte innebära ett "enkelriktat" ansvar att driva sina frågor inom andra områden. För att kulturpolitiken framgångsrikt ska kunna bedrivas som aspektpolitik måste även de myndigheter som kulturområdet samverkar med, få tydliga uppdrag av regeringen att medverka till att de kulturpolitiska målen uppnås.

Riksantikvarieämbetet

Storgatan 41
Box 5404
114 84 Stockholm
Tel 08-5191 8000
E-post riksant@raa.se
Hemsida www.raa.se
Org.nr 202100-1090
Plusgiro 599 94-4
Bankgiro 5052-3620

RAÄ menar också att en förutsättning för kulturfrågornas genomslag som aspektpolitik är att resurser för strategiskt arbete och samordning avsätts i regeringskansliet.

EU-samarbete och internationella frågor

RAÄ anser att de statliga myndigheterna inom kulturarvsområdet bör ges tydliga och långsiktiga uppdrag i instruktioner och regleringsbrev för att kunna driva och utveckla arbetet inom de internationella och EU-relaterade samarbetena. Internationellt arbete måste i högre grad ske genom bred samverkan mellan olika aktörer och bygga på långsiktighet och gemensamma mål.

Ökat samspel mellan stat, landsting och kommun – portföljmodellen

RAÄ ställer sig i huvudsak bakom införandet av en modell som utgår från olika regionala förutsättningar samt bygger på långsiktighet och ökad delaktighet. RAÄ anser dock att en sådan modell kan utvecklas oavsett om ett nytt Kulturråd med nya uppgifter eller nya statliga förvaltningsmyndigheter enligt sfärer inrättas.

RAÄ lyfter fram betydelsen av den regionala museistruktur som byggts upp under lång tid av läsmuseer och lokala museer i samverkan. Dessa museer står för en samlad kunskapsuppbyggnad med unika samlingar och värdefull kulturarvskompetens.

RAÄ delar utredningens bedömning att anslaget till kulturmiljövård (7:2 ap.1) ska ses som associerat till bidragen inom kulturområdet och att det inte är lämpligt för förhandlingar inom ramen för en portföljmodell.

Arkitektur för en samlad kulturpolitik

RAÄ är positivt till samarbete inom en sfär där frågor om kulturarv och gestaltning är utgångspunkten. RAÄ anser dock att det saknas analyser av konsekvenser och kan därför inte tillstyrka att en ny sfärmyndighet inrättas under 2010 enligt utredningens förslag.

RAÄ anser att regeringen kan inleda en samlad styrning av myndigheter inom sfärer för att stimulera till samverkan. Styrningen kan ske genom regeringens strategiska prioriteringar, utan att myndigheterna inom respektive sfär samlas i förvaltningsmyndigheter.

En ny roll för Kulturrådet

RAÄ anser att ett nytt Kulturråd med föreslagna uppgifter inte bör inrättas.

Nya mål för kulturpolitiken (kap 8)

Ställningstagande

RAÄ tillstyrker utredningens förslag till nationella mål, med förbehållet att målen som helhet bör beslutas av riksdagen och att två av strecksatserna ändras.

Kommentar

RAÄ anser att de nya nationella målen för kulturpolitiken bör ses sammanhållet. Både den inledande grundsatsen och de mer exekutivt orienterade strecksatserna bör beslutas av riksdagen. Innehållet i den andra delens strecksatser har inte den karaktären att de bör vara omprioriteringsbara i ett kortare tidsperspektiv. De nationella målen för kulturpolitiken bör inte vara alltför kortsiktigt föränderliga utan snarare stå för en långsiktig kontinuitet i kultur- och kulturarvsarbetet. Regeringens behov av att göra kulturpolitiska prioriteringar bör istället tillgodoses genom ökat fokus på styrning genom dialog och strategiska prioriteringar som stadfästs i inriktningsdokument.

Vad gäller enskilda mål bedömer RAÄ att kulturarvsarbetet mer eller mindre berörs av alla målen i utredningens förslag. RAÄ väljer att särskilt kommentera följande:

– *att kulturarvet bevaras, brukas och tolkas*

RAÄ delar utredningens syn på vikten av att betona människors delaktighet i kulturarvet och att uttolkningen av kulturarvet är en uppgift som berör alla. Uttolkningen av kulturarvet både påverkar och är en förutsättning för bevarande och bruk. Därmed är uttolkningen central för arbetet med och människors upplevelse av kulturarvet. Ur det perspektivet anser RAÄ att en stark betoning på tolkningen är önskvärd och att det kan uppnås genom att ordet flyttas till början av meningen. Därmed bör formuleringen ändras och ha följande lydelse: "*att kulturarvet tolkas, bevaras och brukas*".

– *att information och kunskaper görs tillgängliga och förmedlas*

RAÄ anser att formuleringen bygger på ett förlegat synsätt på informationsfrågor. Internet har inneburit nya förutsättningar för informationstillgänglighet och interaktionen mellan människor. Webben har utvecklats till en kommunikationskanal med dubbelriktade och horisontella relationer, där alla är både sändare och mottagare. En konsekvens är att en myndighets eller institutions roll inte längre kan fyllas enbart genom uppdrag och avsändardefinierad produktion, de måste ha ett aktivt förhållningssätt och delta i kommunikation på olika nivåer. Myndigheter och institutioner måste kontinuerligt utveckla sin virtuella närvaro med utgångspunkt i dialog, för att fortsatt kunna vara angelägna för användarna. RAÄ vill därför betona vikten av att målet inte bara fokuserar på tillgänglighet och förmedling, som handlar om envägsöverföring av kunskap, utan även betonar kommunikation, delaktighet och informationens användbarhet. RAÄ anser att följande formulering bättre speglar detta: *"att information kommuniceras i olika former som stöd för kunskapsuppbyggnad och därmed görs tillgänglig och användbar för alla"*.

Kulturpolitiken som aspektpolitik – samspelet med andra samhällsområden (kap 10)

Ställningstagande

RAÄ tillstyrker i huvudsak utredningens förslag gällande aspektpolitiken.

Kommentar

RAÄ delar utredningens syn på att kulturpolitiken har en viktig roll i samhällsutvecklingen. RAÄ uppfattar att aspektpolitik innebär att verksamheter inom andra relevanta politikområden har ett ansvar för att de kulturpolitiska målen uppnås. En viktig förutsättning för utvecklingen av aspektpolitiken är därför att regeringen tar ställning till vad aspektpolitik ska innebära för statsförvaltningen i stort, och vilka insatser och resurser som krävs för att uppnå detta. Därmed krävs också att innebörden av begreppet och förutsättningarna för att kunna bedriva en framgångsrik aspektpolitik på ett övergripande plan klargörs ytterligare.

Mot bakgrund av RAÄ:s erfarenheter av samarbete med andra aktörer och politikområden kan myndigheten konstatera att samspelet mellan politikområden

förutsätter ömsesidig nytta. RAÄ vill understryka att aspektpolitik förutsätter att kulturpolitiken har en stark ställning i sig, och att samspelet med andra politikområden utgår från likvärdiga förutsättningar.

RAÄ menar att det också krävs ömsesidighet i myndigheters uppdrag, aspektpolitik får inte innebära ett "enkelriktat" ansvar att driva sina frågor inom andra områden. För att kulturpolitiken framgångsrikt ska kunna bedrivas som aspektpolitik måste även de myndigheter som kulturområdet samverkar med få tydliga uppdrag av regeringen att medverka till att de kulturpolitiska målen uppnås. RAÄ bedömer även att ett aktivt arbete måste bedrivas inom regeringskansliet för att aspektpolitiken ska få någon reell betydelse. Om kulturfrågorna ska kunna integreras inom andra politikområden krävs därför att resurser för strategiskt arbete och samordning avsätts i regeringskansliet.

Kulturarvs- och kulturmiljöarbetet är sektorsövergripande till sin karaktär och bygger på samspel och samverkan med andra aktörer i samhällsutvecklingen. RAÄ ser att myndighetens aspektpolitiska arbete närmast ska utvecklas genom samverkan med de myndigheter som har som gemensam nämnare att bidra till en hållbar utveckling och en god livsmiljö. RAÄ vill särskilt lyfta fram att kulturarv och kulturmiljö som aspekt behöver integreras i de samhällsprocesser som hanterar stads- och bebyggelseutvecklingen, infrastrukturutbyggnaden, energiomställningen, den regionala tillväxten och landsbygdsutvecklingen.

Högre utbildning, forskning och eftergymnasial utbildning för kulturområdet

RAÄ instämmer i utredningens slutsats att basfinansieringen för forskning för kulturområdets behov måste stärkas. Det är inte minst viktigt för grundforskningen inom samtliga de vetenskapsområden där forskning om kulturarv återfinns och är en förutsättning för ett kulturmiljöarbete som vilar på vetenskaplig grund.

För kulturmiljöområdet är den tillämpade sektorsforskningen av avgörande betydelse. Samverkan och samfinansiering har gett stor effekt och inneburit att forskningsinsatser med relativt små medel har fått hög utväxling och skapat länkar mellan forskning och praktik. I förlängningen innebär sektorsforskningen inom kulturmiljöområdet att humanioras roll och förankring i samhället är fortsatt viktig för kunskapsutveckling och tillämpning. Den får också en tvärvetenskaplig koppling mot naturvetenskap, samhällsvetenskap och teknik.

RAÄ anser därmed att det finns starka argument för att den ordning med sektorsforskningsanslag som myndigheten nu erhåller, bör bibehållas och förstärkas i enlighet med det förslag utredningen framför. Utredningens slutsats är att kulturmyndigheternas FoU-anslag inte ska omfördelas om inte resurserna till det samlade området utökas väsentligt (utredningen föreslog 100 mkr i förstärkning utöver nuvarande sektorsforskningsanslag i PM:n *Forskning för kulturområdets behov* 2008).

Sektorsforskningsanslaget ger även incitament för att identifiera de forskningsdrivande frågorna och samla intresserade forskare och praktiker kring dessa. RAÄ vill särskilt lyfta fram behovet av att samverkansmiljöer skapas för att bidra till mer kreativa och långsiktiga lösningar för forskningens bedrivande. I omvärldsanalysen *Samverkan för kunskapsutveckling* (2007) föreslår RAÄ olika samverkansmiljöer som bör utvecklas i syfte att öka kunskaperna och stärka sektorsforskningen. Detta skulle göra att kulturmiljöområdet bättre kan möta de samhällsförändringar som sker och bidra till en långsiktigt hållbar utveckling. RAÄ anser att tillskapandet av föreslagna samverkansmiljöer, som ett stöd till forskningen, bl.a. kan bidra till att överbrygga det som i utredningen definieras som en "klyfta" mellan museerna och de akademiska disciplinernas skilda forskningshorisonter.

Kulturföretagande och entreprenörskap

RAÄ bedömer att utredningens förslag och resonemang har en grund i dagens politiska prioriteringar och insatser från regeringskansliet. Därtill samstämmer förslag och text med vad RAÄ, Nutek, ITPS m.fl. redovisat i tidigare återrapporteringar. I detta ligger t.ex. bedömningen att kreativa näringar är en framtidsbransch och att kulturföretagen skiljer sig från andra företag i sin affärslogik (*Kreativ tillväxt?* ITPS 2008).

RAÄ vill framhålla behovet av en gemensam definition och avgränsning av begreppet kreativa näringar, idag saknas en entydig definition. Utredningen baserar mycket av resonemanget på *The Economy of Culture in Europe* (KEA), även om andra ansatser till definitioner presenteras. Utredningen tar inte ställning till vilken av dessa definitioner som bör vara den gällande, men föreslår att definitionen enligt KEA bör vara den gemensamma basen för en framtida kartläggning. RAÄ vill framhålla vikten av att en framtida definition även omfattar turism, måltid och upplevelsebaserat lärande, för att kulturarvsfrågorna ska få en tydlig ingång i arbetet med kreativa näringar.

RAÄ anser att balans behöver uppnås mellan perspektiv som rör entreprenörskap och företagande inom kulturområdet och kultur som en resurs för näringslivet. I utredningen föreslås åtgärder som riktas till kulturskaparna med utgångspunkten att det är den målgruppen som behöver förändras. Det andra perspektivet skulle kunna framhållas tydligare, dvs. större fokus på behoven av åtgärder och utveckling som finns inom näringslivet för att därigenom bättre omhänderta de resurser som kulturskapare och kulturarv utgör.

Regional tillväxt

RAÄ kan konstatera att utredningens analys i stor utsträckning utgår från vad kulturmyndigheterna redan åstadkommit på området. Analysen bygger till stor del på de rapporter etc. som RAÄ och övriga myndigheter lämnat inom ramen för uppdraget att bidra till genomförandet av den Nationella strategin.

Utredningen bekräftar den syn som RAÄ har på kultur och regional tillväxt. RAÄ har under senare år arbetat för en sektorsövergripande syn på regional utveckling och tillväxt. Detta arbete är angeläget att utveckla vidare eftersom stora resurser för kulturföretagande/ entreprenörskap och kulturmiljöarbete finns både inom den regionala tillväxtpolitiken och inom jordbrukspolitiken, främst inom ramen för Landsbygdsprogrammet. Ett exempel på kulturarvets betydelse för utveckling och tillväxt och möjligheterna att arbeta aspektpolitiskt, redovisas i kulturmyndigheternas (m.fl.) rapport *Kultur i regionala utvecklingsstrategier och program* (KRUS). Där konstateras att förekomst av aktuella och strategiskt inriktade kultur- och kulturmiljöprogram kan stärka samarbetet, och därmed inblandade politikområden, inom ramen för övergripande regionala utvecklings- och strukturfondsprogram.

Kultur och hälsa

RAÄ instämmer i utredningens bedömning att samverkan mellan kulturpolitiken och folkhälsopolitiken är viktig och bör utvecklas. RAÄ ser också behov av forskning om interaktionen mellan kulturarv och hälsa.

RAÄ vill understryka kulturarvets relevans för hälsoforskningen. Kulturarvet har genom sin betydelse för människors självförståelse och känsla av delaktighet i samhället stark bäring på frågor om hälsa. RAÄ anser att kulturarvets betydelse och kulturarvssektorns roll i hälsoarbetet behöver beskrivas bättre för att sektorn ska kunna vara ett relevant område för hälsoforskningen.

RAÄ uppfattar att utredningen framförallt haft konstarna i fokus för sina resonemang om kultur och hälsa. RAÄ vill betona vikten av att resurser och kompetens även omfattar kulturarvsfrågor när arbetsmetoder och goda exempel ska tillgängliggöras.

Kultur och miljö

RAÄ delar Kulturutredningens bedömning när det gäller behovet av samverkan mellan kulturpolitik och miljöpolitik samt vikten av kulturella perspektiv och kunskaper i arbetet för en hållbar samhällsutveckling. RAÄ anser dock att utredningens förslag när det gäller kultur och miljö är otillräckliga för att ge kulturpolitiken och kulturarvsmyndigheterna den framskjutna roll på det miljöpolitiska området som utredningen ger uttryck för i sin analys. För att de effekter som lyfts fram i utredningen ska kunna uppnås behöver förändringar på det kulturpolitiska området följas av förändringar även på det miljöpolitiska området.

Inom kultur och miljö exemplifieras aspektpolitikens utmaningar tydligt. RAÄ menar att det krävs etablering av stabila processer och system som myndigheterna kan förhålla sig till och verka inom, för att samverkan ska fungera på ett önskvärt sätt. Inom sådana processer/system kan perspektiv, kunskaper och synsätt samspela och omsättas i arbetet för en hållbar utveckling. Dagens miljömålssystem har stor betydelse i arbetet för en miljömässigt hållbar utveckling. Systemet behöver dock utvecklas, särskilt när det gäller formerna för uppdrag utifrån miljö- och landskapsperspektivet till myndigheter som traditionellt inte sorterar under miljöpolitiken.

RAÄ ser positivt på att kulturmiljöuppdraget vidgas till att omfatta ett utökat mandat på miljö- och samhällsbyggnadsområdet. Detta synliggör kulturarvsområdets delansvar i arbetet för en god livsmiljö. Denna inriktning har RAÄ anträtt redan idag. Det är dock viktigt att livsmiljöuppdraget inte utvecklas till något som står vid sidan av det miljöpolitiska området, utan snarare handlar om att miljöbegreppet och miljöpolitiken breddas ytterligare med stöd av aktörer från bl.a. det kulturpolitiska området.

EU-samarbete och internationella frågor (kap 11)

Ställningstagande

RAÄ tillstyrker med följande kommentarer utredningens förslag till insatser rörande EU-samarbete och internationella frågor.

Kommentar

RAÄ är positivt till Kulturutredningens förslag att stärka och lyfta fram kulturarvets roll inom Europasamarbetet, Europeiska organ och inom utvecklingssamarbetet. Kulturarvet utgör en viktig förutsättning i arbetet för tillväxt och sysselsättning, hållbar samhällsutveckling, demokrati och fattigdomsbekämpning.

Kulturarvsområdet bör ges förutsättningar att arbeta integrerat i samverkan med andra politikområden inom ramen för EU- och utvecklingssamarbetet.

RAÄ anser att de statliga myndigheterna inom kulturarvsområdet bör ges tydliga och långsiktiga uppdrag att driva och utveckla kulturarvsfrågor inom de internationella och EU-relaterade samarbetena. I likhet med utredningen anser RAÄ att det internationella och EU-arbetet måste vara strategiskt och långsiktigt. RAÄ vill därför framhålla betydelsen av att myndigheter och institutioner med kopplingar till kulturarvsområdet har strategier för internationell samverkan. RAÄ vill också framhålla att det internationella arbetet kan stärkas genom att flera statliga myndigheter, t.ex. Riksantikvarieämbetet, Naturvårdsverket och Kulturrådet, ges samlade och likartade uppdrag av regeringen.

RAÄ anser att EU:s agerande på kulturarvsområdet har stor inverkan och ger betydande möjligheter. Sverige har mycket att vinna på att följa EU:s politik när det gäller kulturens och kulturarvets roll i beredande och genomförande processer. RAÄ vill särskilt lyfta fram att utredningens förslag bör kompletteras med att de statliga myndigheterna inom kulturarvsområdet ges i uppdrag att delta i utarbetandet av kommande lagstiftning och bidragssystem inom EU-samarbetet.

RAÄ vill betona betydelsen av att kulturarvsmyndigheterna får ett tydligare uppdrag att medverka till att de övergripande målen inom ramen för Sveriges Politik för Global Utveckling (PGU) samt att målen för EU:s externa samverkan uppnås. Kulturarvsaspekter bör beaktas i samband med att samarbetsländerna tar fram fattigdomsanalyser, vid Sveriges framtagande av land- och regionstrategier samt i regeringens återrapporteringar till riksdagen avseende PGU. Samtliga

kulturarvsmyndigheter bör därför ha PGU som ett uppdrag i sin instruktion eller i regleringsbrev. Det förutsätter också ett större engagemang för kulturarvsfrågor i regeringskansliets gemensamma diskussioner om målen för PGU och andra internationella åtaganden.

I merparten av de region- och landstrategier som EU utarbetat för sitt utvecklingssamarbete finns t.ex. kulturarvet med som en aspekt. RAÄ anser därför att kulturarvsmyndigheterna bör ges förutsättningar att utveckla en närmare dialog med EU-kommissionen, dess byrå för samarbete, genomförandekommittéer och EU:s biståndskontor. En framgångsfaktor är att tydliggöra vad som är myndigheters unika kompetens och Sveriges komparativa fördelar.

RAÄ delar utredningens syn på behovet av att de statliga myndigheterna stärker sin EU-kompetens och sin internationella kompetens. RAÄ vill dock framhålla att det krävs en analys av inom vilka områden kompetens efterfrågas och därmed vilka kompetenser som behövs för att kunna utforma mål för kompetensförsörjningen. RAÄ ser att det både är fråga om "ny" kompetens och om överföring av erfarenheter och utbildningar.

Ökat samspel mellan stat, landsting och kommun – portföljmodellen (kap 12)

Ställningstagande

RAÄ ställer sig i huvudsak bakom införandet av en förhandlingsmodell för statliga bidrag som utgår från olika regionala förutsättningar samt bygger på långsiktighet och ökad delaktighet.

RAÄ anser att en sådan modell kan utvecklas oavsett om ett nytt Kulturråd eller nya förvaltningsmyndigheter enligt sfärer inrättas.

RAÄ vill särskilt framhålla:

- den regionala museistrukturens betydelse för kulturarvsarbetet
- vikten av att bidraget till kulturmiljövård ses som associerat vid portföljförhandlingar

Kommentar

Statliga roller och bidragsfördelning

RAÄ ser positivt på ett utvecklat samspel och samverkan mellan stat, regioner/landsting och kommuner. RAÄ delar utredningens bedömning att ett ökat regionalt ansvarstagande i kulturpolitiken leder till ökat engagemang och starkare kulturverksamheter. RAÄ anser dock att det finns oklarheter när det gäller utredningens beskrivning av hur portföljmodellen ska fungera i praktiken. Det gäller inte minst de statliga aktörernas roller och bidragsfördelningen.

Oklarheterna måste undanröjas inom ramen för den föreslagna förordningen innan modellen tillämpas.

RAÄ anser att valet av aktör som ansvarig för att leda förhandlingarna inte är avgörande för genomförandet av modellen. En samsyn mellan statliga myndigheter har efterfrågats av aktörer inom kultursektorn. Detta kan uppnås genom att staten är en samlad part i förhandlingarna. RAÄ anser dock att ett alternativ till en förhandlingsansvarig myndighet är att en förhandlingsdelegation företräder staten i dialogen med regionerna. Regeringen bör utse förhandlingsledare i en sådan förhandlingsdelegation och berörda myndigheter bör vara representerade.

Om det bildas nya förvaltningsmyndigheter med sfärerna som utgångspunkt, någon annan konstellation eller om nuvarande myndigheter finns kvar, har enligt RAÄ ingen avgörande betydelse för genomförandet av förhandlingsmodellen. De roller som utredningen tillskriver de statliga förvaltningsmyndigheterna är lika relevanta för en myndighet med de uppgifter RAÄ har idag som för en ny samlad sfärmyndighet.

Den statliga rollen inom ramen för en förhandlingsmodell bör enligt RAÄ innebära följande. I modellens uppbyggnadsskede krävs råd och stöd. Därefter följer framtagande av förhandlingsunderlag, dialog och överenskommelser. Enligt RAÄ saknar utredningens förslag riktlinjer om hur den nationella kulturpolitiken ska hanteras i modellen. Utredningen betonar att statens roll ska vara strategisk och drivande men det är oklart hur man tänker sig att det ska förverkligas inom ramen för modellen. Här anser RAÄ att det är avgörande att förvaltningsmyndigheter med ansvar för bidrag också är en deltagande part i förhandlingarna. Slutligen ska uppföljning och utvärdering genomföras och utgöra underlaget för nästkommande förhandling.

RAÄ anser att utredningens beskrivning av bidragsfördelningen är ofullständig. Det har stor betydelse för utfallet av modellen hur man väljer att gruppera bidragsmedlen i portföljen och hur inflytandet i förhandlingarna ser ut. Utredningen har inte heller klargjort hur storleken på portföljerna ska beslutas och när eller vem som ska fatta detta beslut. Enligt förslaget ska kriterier redovisas i en förordning men innehållet i kriterierna är inte beskrivna. RAÄ vill understryka behovet av tydliga ingångsvärden i förhandlingarna, annars kommer förhandlingsprocessen bli alltför komplicerad, resurskrävande och svår att genomföra.

RAÄ anser att en väl avvägd statlig styrning förutsätter att bidragen i portföljen indelas i tydligt avgränsade fack, där indelningen överensstämmer med den uppgiftsfördelning som väljs för ansvariga förvaltningsmyndigheter. Det är också viktigt att de myndigheter som ansvarar för fördelningen av bidrag är representerade i förhandlingarna. Här vill RAÄ framhålla att myndigheten är beredd att ta ett samlat ansvar för bidragsgivningen till regionala museerna och att detta bör utgöra ett eget fack för förhandling inom portföljerna. Här bör också bidraget till arbetslivsmuseerna ingå. Facket skulle därmed omfatta anslagen 8:3 *Bidrag till regionala museer*, 8:3 ap. 3 *Bidrag till regionala museer i Skåne*, 7:1 ap. 2 *Kulturarvs-IT* samt 7:2 ap. 2 *Bidrag till arbetslivsmuseer*.

RAÄ förutsätter att det sker en modernisering och anpassning av de styrmedel som har betydelse för att uppnå en väl fungerande och effektiv förhandlingsmodell. Översyn av förordningstexter är t.ex. en nödvändig uppgift. RAÄ ser även att statliga insatser för att stödja förhandlingsprocessen bör övervägas såsom kommunikation av erfarenheter och goda exempel samt framtagande av en statlig mall för genomförandeprocessen.

Regionala förutsättningar

RAÄ bedömer att olika regionala förutsättningar – antal kommuner, resurser, organisationsformer, kompetens, intresse, traditioner m.m. – i förhandlingssituationen kommer att vara viktiga faktorer för utformningen och genomförandet av portföljmodellen. RAÄ anser att en successiv introduktion av modellen gör att erfarenheter och goda exempel kan underlätta genomförandet för övriga landsting/regioner. Olika former av samverkan mellan regioner i förhandlingsprocessen bör vara möjliga för att resurssamverkan och erfarenhetsutbyte kan bidra till att utveckla modellen.

RAÄ vill framhålla att engagemang och kompetens är avgörande för att en modell baserad på regionala förhandlingar ska fungera på ett effektivt sätt och nå framgång. Portföljmodellen är en resurskrävande process. Då det statliga bidraget förutsätter medfinansiering får det antas att portföljen och dess innehåll praktiskt ska inrymmas i regionernas/kommunernas årliga budgetarbete och behandlas i nämnder, styrelser och fullmäktigen. Dessförinnan ska dialoger och samråd ha skett och alla intressenters kulturfrågor ha processats. Här vill RAÄ framhålla vikten av att det civila samhället, med den kompetens och det engagemang som inryms där, ges utrymme att delta i processerna. RAÄ bedömer att portföljmodellen också är en tidskrävande process, inte minst i etableringsfasen, som förutsätter tillgång till kompetens och ett starkt engagemang för att nå framgång.

RAÄ vill även framhålla att samverkan och erfarenhetsutbyte mellan regioner, länsstyrelser, kommuner och kulturinstitutioner är en framgångsfaktor. Kulturutredningens förslag till skriftliga överenskommelser mellan stat och region liknar den ordning som sedan år 1998 råder mellan RAÄ och de regionala museerna i Skåne. Den överenskommelse som slöts år 2006 bygger på de nationella kulturpolitiska målen samt den strategiska museiplan som museerna tillsammans tagit fram. Överenskommelsen har tagits fram i samverkan mellan länsstyrelsen, region Skåne, RAÄ och de berörda museerna. Länsstyrelsens tillhandahållande av breda regionala kunskapsunderlag utgör tillsammans med engagemanget inom den regionala kulturpolitiken en viktig förutsättning för framgång i arbetet.

De regionala museerna

RAÄ vill framhålla betydelsen av den regionala museistruktur som byggts upp under lång tid av läns museer och lokala museer i samverkan. Dessa museer är en viktig resurs som tillförsäkrar regionerna kvalificerad kulturarvsexpertis, en mångsidig kulturmiljövård och en konst- och museiverksamhet som är tillgänglig för alla. De regionala museernas roll inom den offentliga kulturmiljövården bygger på en lång tradition och motsvaras inte av någon annan kulturinstitution. Landsantikvarierna var redan på 1930-talet RAÄ:s ombud för kulturminnesvård och de regionala museerna har under lång tid stått för en samlad kunskapsuppbyggnad med unika samlingar.

RAÄ vill särskilt framhålla att bidraget (8:3) till de regionala museerna utgör en viktig förutsättning för kulturmiljöarbetet. Arbetet för kulturmiljön har länge varit en

integrerad del av museernas samlade arbete för kulturarvet. Regeringen gjorde t.ex. bedömningen i 1998 års budgetproposition (prop. 1997/98:1) att de regionala museernas medverkan i kulturmiljöarbetet långsiktigt skulle garanteras genom statlig finansiering. RAÄ anser att en helhetssyn på de regionala museernas uppdrag innebär att statsbidraget även fortsättningsvis ska möjliggöra de regionala museernas medverkan i kulturmiljöarbetet.

RAÄ anser att villkoren för de olika formerna av finansiering för de regionala museerna behöver klargöras innan modellen införs, eftersom det statliga bidraget förutsätter finansiering även från huvudmannen. De regionala museernas huvudmannaskap varierar mellan landsting/region, stiftelse eller bolag. Det är viktigt att portföljmodellen ger samma förutsättningar för de regionala museerna oavsett huvudman.

Kulturmiljövårdsbidraget

RAÄ delar utredningens bedömning att anslaget till kulturmiljövård (7:2 ap.1) ska ses som associerat till bidragen inom kulturområdet och att det inte är lämpligt för förhandlingar inom ramen för en portföljmodell. RAÄ anser att förutsättningarna för samspelet mellan de bidrag som ska omfattas av portföljmodellen och de associerade bidragen bör klargöras ytterligare. RAÄ vill också betona behovet av samverkan (den direkta dialogen) mellan RAÄ och länsstyrelserna/kommunerna. Förutsättningarna för denna samverkan bör inte försämrats genom krav föranledda av portföljmodellen.

RAÄ anser att det fulla ansvaret för fördelningen av anslaget även i framtiden ska ligga kvar hos RAÄ/länsstyrelserna. Anslaget fördelas i samband med myndighetsutövning utifrån villkor som fastställts, med syftet att möjliggöra ett hållbart och långsiktigt bevarande och vård av kulturmiljöer. Användningen av anslaget är lagbunden och beroende av länsstyrelsebeslut enligt förordningen (1993:379) om bidrag till kulturmiljövård, i de flesta fall avseende arkeologi och fornynd, byggnadsminnen och kulturresevat. Bidraget ges som kompensation till enskilda för de överkostnader som bevarandet av olika kulturminnen och kulturmiljöer kräver enligt villkor från myndigheterna. Enligt nuvarande ordning äskar länsstyrelserna medel hos RAÄ. Äskandena är baserade på de ansökningar från fastighetsägare om bidrag som inkommit till länsstyrelserna. Bidraget fördelas därmed till stor del genom enskilda behovsprövningar. Utbetalning av bidrag kan även initieras av länsstyrelserna i samband med ärenden som rör arkeologiska undersökningar vid bostadsbebyggelse och vid informationsinsatser eller inlösen

av fornynd. Fördelningen sker ojämnt över landet och över tid i mån av uppkomna behov och syftet är i huvudsak att trygga nationella värden.

Arkitektur för en samlad kulturpolitik och En sfär för samtid, historia och livsmiljö (kap 14, 16)

Ställningstagande

RAÄ är positivt till samarbete inom en sfär där frågor om kulturarv och gestaltning är utgångspunkten. RAÄ anser att det saknas analyser av konsekvenser och kan därför inte tillstyrka att en ny myndighet inrättas under 2010 enligt utredningens förslag.

RAÄ anser dock att regeringen kan inleda en samlad styrning av myndigheter inom sfärer för att stimulera till samverkan. Styrningen kan ske genom regeringens strategiska prioriteringar, utan att myndigheterna inom respektive sfär samlas i förvaltningsmyndigheter.

RAÄ är positiv till utformningen av det föreslagna grunduppdraget till statliga förvaltningsmyndigheter i fråga om nationell överblick m.m. Det bidrar till att frigöra regeringskansliets kapacitet för kulturpolitikens samlade, övergripande och strategiska inriktning. RAÄ vill särskilt framhålla att detta grunduppdrag likväl kan gälla för större statliga förvaltningsmyndigheter som inte får ett övergripande sfäransvar.

Kommentar

Kulturpolitiska sfärer

RAÄ ser positivt på en ändamålsenlig styrning av kulturområdet genom fördjupat samarbete med närliggande myndigheter. Utredningens förslag till ny myndighetsstruktur innebär dock omfattande förändringar vars konsekvenser inte klargjorts tillräckligt i utredningens analys. Innan beslut om organisatoriska förändringar tas bör konsekvenserna för berörda verksamhetsområden utredas och andra sätt att uppnå eftersträlvade effekter övervägas.

RAÄ är positivt till utformningen av det grunduppdrag som sfärmyndigheterna föreslås få i form av nationell överblick avseende bl.a. internationell orientering,

utbildning, forskning och utveckling, statistikförsörjning, uppföljning och utvärdering och genomslaget för kulturpolitiska prioriteringar. Enligt utredningen innebär det också att myndigheterna med sfäransvar var och en ska svara för kunskapsuppbyggnad, kvalitetsfrågor, omvärldsanalys, utbildning och kommunikation med målgrupper inom sin respektive sfär. På så vis vill man frigöra regeringskansliets kapacitet för kulturpolitikens samlade, övergripande och strategiska inriktning. RAÄ ställer sig bakom detta synsätt och bedömer att uppgifter av den föreslagna arten passar väl på den centrala myndighetsnivån. RAÄ vill särskilt framhålla att detta grunduppdrag likväl kan gälla för större statliga förvaltningsmyndigheter som inte får ett övergripande sfäransvar. RAÄ har redan idag kapacitet att utföra dessa uppgifter inom sitt verksamhetsområde.

RAÄ uppfattar att utredningens förslag innebär att de statliga förvaltningsmyndigheterna i stort ska göra samma saker som det nya Kulturrådet när det gäller samlade bedömningar, uppföljningar och utvärderingar. Det skapar en tydlig ansvarsfördelning mellan myndigheterna. Om förvaltningsmyndigheterna har dessa uppdrag inom sina respektive områden anser RAÄ att en samlad värdering av hur kulturpolitiken utvecklas övergripande kan göras i departementet, utan att en särskild myndighet inrättas för detta.

Regeringens styrning

RAÄ delar utredningens syn på att regeringen bör utveckla nya arbetssätt för att lyckas med en framgångsrik strategisk styrning av kulturområdet. RAÄ anser att fokus i ökad grad bör flyttas från enskilda myndigheters förutsättningar, till vad myndigheter som samverkar inom ett område tillsammans ska åstadkomma.

RAÄ ser positivt på Kulturutredningens förslag till en ändamålsenlig verksamhetsgruppering inom kulturområdet. Det kan bidra till ett ökat samspel mellan myndigheterna och ge stadga och ökad drivkraft åt myndighetsgemensamma verksamhetsfrågor. RAÄ anser dock att styrning av myndigheterna genom sfärer kan ske genom samlade dialoger och beslut om strategiska prioriteringar i inriktningsdokument, utan att myndigheterna inom respektive sfär samlas i förvaltningsmyndigheter.

RAÄ anser att organisationernas struktur inte är avgörande för att uppnå de strategiska prioriteringar regeringen beslutar om. Väsentligt är snarare hur väl möjligheterna inom ramen för samverkan tas tillvara. Genom att inleda samlad strategisk styrning av myndigheterna stimuleras samverkan och möjligheterna att driva verksamhetsgemensamma frågor. RAÄ vill särskilt understryka att de

styrningsformer som utredningen behandlar, i form av regelbundna dialoger om strategiska prioriteringar och inriktningsdokument riktade till sfärer, är lika relevanta för en myndighet med de uppgifter RAÄ har idag som för en ny samlad sfärmyndighet.

En sfär för samtid, historia och livsmiljö

RAÄ ställer sig positiv till samverkan mellan myndigheter inom en sfär där frågor om kulturarv och gestaltning är utgångspunkten, men menar samtidigt att fruktbar samverkan kan uppnås utan en sammanslagning av myndigheterna.

Utredningens huvudsakliga argument för sfären är att integrera kulturmiljöverksamheten med estetisk och konstnärlig verksamhet till ett bredare perspektiv. Både konsten och frågor om kulturarvet ska därmed få mer synliga platser i samhällsutvecklingen. RAÄ:s bedömning är att samverkan inom sfären kan innebära nya möjligheter att utveckla kulturarvets och de historiska perspektivens betydelse i samtiden och för gestaltningen av miljön. Den gemensamma nämnaren skulle då enligt RAÄ kunna vara att förändring och utveckling i samtiden ska inriktas på en gestaltning av miljön som är långsiktigt hållbar, genom att utgå ifrån betydelsen av historiska perspektiv och konstnärliga kvaliteter. Det kan underlätta strävan efter att vidga miljöperspektiven och även bidra till ett ökat engagemang för frågor som rör samhällsplanering. En samordningsfunktion för museifrågor i RAÄ, enligt museikoordinatorns förslag, kan dessutom ytterligare bidra till att ett helhetsperspektiv på kulturarvsfrågorna i samhällsutvecklingen stärks och utvecklas.

RAÄ vill avråda från formuleringar som leder tanken till att ansvaret för livsmiljöfrågor enbart ligger i kulturpolitiken. I arbetet för en god livsmiljö och hållbar utveckling har många politikområden ett ansvar. Därför bör begreppet livsmiljö inte ingå i benämningen av sfären. Även samtid och historia är begrepp som försvårar förståelsen för vilket sammanhang myndigheterna är tänkta att verka i. RAÄ föreslår istället att samverkan inom sfären bör samlas kring begreppen kulturarv och gestaltning.

De verksamheter som den föreslagna sfären för samtid, historia och livsmiljö omfattar spänner över ett relativt brett fält. För att resultat ska uppnås inom sfären förespråkar utredningen sammanslagning av fem myndigheter. RAÄ vill framhålla att bildandet av en ny myndighet med ett nytt uppdrag är en krävande process som sannolikt medför stora kostnader. RAÄ förutser också konsekvenser initialt i

form av ett märkbart produktionsbortfall för berörda verksamheter och ett behov av att lösa förvaltningsjuridiska frågor. Därför är det av stor vikt att det finns en klar bild av nyttan med reformen och att konsekvenser i olika avseenden har klarlagts. Enligt RAÄ har utredningen inte uppnått detta.

En avgörande framgångsfaktor för en framtida myndighetsstruktur, oavsett vilken verksamhetsindelning som väljs, är att uppdragen är tydliga. Det har också varit en utgångspunkt i utredningens direktiv att ge tydlighet åt förvaltning och verksamhet inom kulturpolitiken. Utredningen argumenterar för att förslaget till myndighetssammanslagning och beskrivningen av inriktningen ska ses som en början och att man sedan kan "gå vidare i den riktning som visar sig vara den mest fruktbara". Man vill också att personalen vid den nya myndigheten ska ges möjlighet att utveckla den nya verksamhetens arbetssätt och innehåll. RAÄ vill understryka att detta synsätt inte kan ersätta behovet av en i förväg genomarbetad uppdragsformulering och en rimlig bedömning av behov och kostnader. En sammanslagning får inte heller innebära att verksamheter i allt för hög utsträckning tappar fart på grund av oklara uppdrag och att kostnaderna för åtgärden därmed ökar.

RAÄ kan därför inte, trots potentialen i ett närmare samarbete mellan myndigheterna i sfären, tillstyrka en ny myndighet enligt utredningens förslag. Förslaget behöver utvecklas med en tydligare verksamhetsidé samt en konsekvensutredning avseende verksamhetsmässiga och ekonomiska förutsättningar. Först därefter bedömer RAÄ att det är rimligt att ta ställning till ett genomförande och ge en organisationskommitté i uppdrag att genomföra en myndighetsreform. En organisationskommittés uppdrag bör vara att genomföra – inte ytterligare pröva – en organisationsförändring. Den nya myndighetens övergripande uppdrag bör vara formulerat av regeringen, en kommitté kan i sin tur utarbeta ett förslag till instruktion. Regeringen behöver även ge förutsättningar för lokaliseringen av den nya myndigheten. Slutligen bör kommittén ges rimlig tid för sitt arbete. RAÄ bedömer att ett genomförande under 2010 är orealistiskt med nu givna utgångspunkter.

RAÄ vill också framhålla vikten av att uppdrag och roller, oavsett om nya myndigheter inrättas eller sfärer utformas, i framtiden formuleras så att kulturmiljö- och kulturarvsfrågorna får en tydlig plattform. Det är avgörande för att RAÄ fortsättningsvis ska kunna behålla och vidareutveckla rollen som tydlig och kraftfull part i arbetet inom miljö- och samhällsplaneringsprocesserna. Om den nya

förvaltningsarkitekturen ska uppfattas som relevant behöver den också lyftas in i analyserna om aspektpolitiken och ingångar i andra politikområden definieras. Ur RAÄ:s perspektiv måste inte minst kulturarvsarbetets roll inom samhällsplaneringen och relationen till områden som t.ex. bostadspolitik och infrastruktur, utgöra en del av analysen av uppdraget.

RAÄ vill slutligen understryka att myndigheten, genom sin storlek och sitt uppdrag i nuvarande form, kan fungera som myndighet inom den föreslagna sfären, eller vid sidan av övriga föreslagna sfärer, för att driva aspektpolitiken i samverkan med andra politikområden och för att verka inom ramen för en portföljmodell.

En ny roll för Kulturrådet (kap 18)

Ställningstagande

RAÄ anser att ett nytt Kulturråd med föreslagna uppgifter inte bör inrättas.

Kommentar

RAÄ anser att det saknas grund för att ett Kulturråd med en ny roll inrättas. Utredningen argumenterar för att det nya Kulturrådet och de statliga förvaltningsmyndigheterna ska vara parallellställda myndigheter med liknande grunduppdrag. Samtidigt ska myndigheternas grunduppdrag bidra till att frigöra regeringskansliets kapacitet för kulturpolitikens samlade, övergripande och strategiska inriktning. RAÄ uppfattar att utredningens förslag innebär att de statliga förvaltningsmyndigheterna i stort ska göra samma saker som det nya Kulturrådet när det gäller samlade bedömningar, uppföljningar och utvärderingar. Det skapar en otydlig ansvarsfördelning mellan myndigheterna.

Om förvaltningsmyndigheterna har dessa grunduppdrag inom sina respektive områden anser RAÄ att en samlad värdering av hur kulturpolitiken utvecklas kan göras i regeringskansliet, utan att en särskild myndighet inrättas för detta. RAÄ vill särskilt markera att ett nytt Kulturråd inte bör ha ansvaret för "granskning och värdering av de sfäransvariga myndigheternas verksamheter, dvs. hur kulturpolitiken genomförts i den aktuella sfären" (Kulturpolitikens arkitektur, sid 135).

RAÄ anser vidare att portföljmodellens genomförande inte förutsätter bildandet av ett nytt Kulturråd. Det finns enligt RAÄ inte behov av en särskild myndighet som ska hålla i förhandlingarna men samtidigt förlita sig på kompetensen från de andra statliga förvaltningsmyndigheterna. Uppdraget att samlat företräda staten i dialogen med regionerna kan istället hanteras av en förhandlingsdelegation, där ansvariga bidragsmyndigheter ingår och med utgångspunkt i sitt eget uppdrag ansvarar för sitt eget område.

Detta beslut har fattats av riksantikvarien Inger Liliequist efter föredragning av utredaren Jan Andersson. Även avdelningschefen Sven Göthe och utredaren Maja Flygt har varit med om den slutliga handläggningen.

Inger Liliequist

Jan Andersson

Remissinstans: Riksantikvarieämbetet

Uppgiftslämnare: Riksantikvarieämbetet

Synpunkter på vissa förslag och bedömningar i Kulturutredningens betänkande (SOU 2009:16)

Denna enkät lämnas som bilaga till Riksantikvarieämbetets yttrande över utredningen.

Ökat samspel mellan stat, landsting och kommun – portföljmodellen

1. En ny modell för samspelet mellan stat, landsting och kommun i kulturpolitiska frågor bör genomföras. (Kapitel 12)

Tillstyrks i huvudsak   Avstyrks i huvudsak   Annan synpunkt

Kommentar/motivering:

Se särskilt yttrande.

2. Vissa statliga medel som i dag fördelas av Statens kulturråd, Riksantikvarieämbetet, Riksarkivet, Nämnden för hemslöjdsfrågor samt Riksteatern föreslås omfattas av modellen. (Kapitel 12)

Tillstyrks i huvudsak   Avstyrks i huvudsak   Annan synpunkt

Kommentar/motivering:

Se särskilt yttrande.

Centralt fördelade stöd, konstnärernas villkor och enskild finansiering av kulturverksamhet

3. Teater-, Dans- och Musikallianserna bör slås samman till en gemensam scenkonstallians. (Avsnitt 13.1.1)

Tillstyrks i huvudsak   Avstyrks i huvudsak   Annan synpunkt

Kommentar/motivering:

Riksantikvarieämbetet lämnar ingen kommentar.

4. Det statliga litteraturstödet, liksom stödet till kulturtidskrifter, bör ingå som en del i ett allmänt stöd för kulturpolitiska insatser inom hela litteratur- och biblioteksområdet. (Avsnitt 13.2.1)

Tillstyrks i huvudsak   Avstyrks i huvudsak   Annan synpunkt

Kommentar/motivering:

Riksantikvarieämbetet lämnar ingen kommentar.

5. Vid bedömningen av ansökningar för litteraturstöd ska hänsyn tas till – förutom kvalitet – utgivarens ekonomiska förutsättningar i det enskilda fallet. (Avsnitt 13.2.1)

Tillstyrks i huvudsak   Avstyrks i huvudsak   Annan synpunkt

Kommentar/motivering:

Riksantikvarieämbetet lämnar ingen kommentar.

6. Det statliga fonogramstödet bör ingå i ett allmänt stöd för kulturpolitiska insatser inom hela musikområdet. (Avsnitt 13.2.2)

Tillstyrks i huvudsak   Avstyrks i huvudsak   Annan synpunkt

Kommentar/motivering:

Riksantikvarieämbetet lämnar ingen kommentar.

En sfär för frågor om arkiv, bibliotek och språk

7. Riksarkivet och landsarkiven bör läggas samman till en myndighet som får i uppdrag att svara för den nationella överblicken på arkivområdet. (Kapitel 15)

Tillstyrks i huvudsak   Avstyrks i huvudsak   Annan synpunkt

Kommentar/motivering:

Riksantikvarieämbetet lämnar ingen kommentar.

8. Kungl. biblioteket bör ges i uppdrag att svar för den nationella överblicken på biblioteksområdet. (Kapitel 15)

Tillstyrks i huvudsak   Avstyrks i huvudsak   Annan synpunkt

Kommentar/motivering:

Riksantikvarieämbetet lämnar ingen kommentar.

9. En samlad myndighet för arkiv och bibliotek bör inrättas genom att Kungl. biblioteket och Riksarkivet (med landsarkiven) slås samman. (Kapitel 15)

Tillstyrks i huvudsak   Avstyrks i huvudsak   Annan synpunkt

Kommentar/motivering:

Riksantikvarieämbetet lämnar ingen kommentar.

En sfär för frågor om samtid, historia och livsmiljö

10. Riksantikvarieämbetet, Riksutställningar, Nämnden för hemslöjdsfrågor, Statens konstråd och Arkitekturmuseet bör läggas samman till en myndighet. (Kapitel 16)

Tillstyrks i huvudsak   Avstyrks i huvudsak   Annan synpunkt

Kommentar/motivering:

Se särskilt yttrande.

En sfär för frågor om konstarterna

11. En ny myndighet för konstarterna skapas genom att viss verksamhet inom Statens kulturråd, hela Konstnärsnämnden med Bildkonstnärnsfonden samt Sveriges Författarfond och viss verksamhet inom Stiftelsen Svenska Rikskonserter läggs samman. (Kapitel 17)

Tillstyrks i huvudsak   Avstyrks i huvudsak   Annan synpunkt

Kommentar/motivering:

Riksantikvarieämbetet lämnar ingen kommentar.

En ny roll för Kulturrådet

12. Statens kulturråd bör ges ett ändrat uppdrag som innebär ett ansvar för följande uppgifter:

- leda och samordna statens överläggningar med landstingen och kommunerna om fördelning och villkor för statligt stöd till regional kulturverksamhet,
- göra samlade bedömningar, uppföljningar och utvärderingar av kulturpolitiken till underlag för regeringen,
- samordna och svara för vissa övriga kulturpolitiska uppgifter. (Kapitel 18)

Tillstyrks i huvudsak   Avstyrks i huvudsak   Annan synpunkt

Kommentar/motivering:

Se särskilt yttrande.

13. Uppgiften att ansvara för statens centralt fördelade bidrag bör ges till en ny myndighet för konstarterna. (Kapitel 18)

Tillstyrks i huvudsak   Avstyrks i huvudsak   Annan synpunkt

Kommentar/motivering:

Riksantikvarieämbetet lämnar ingen kommentar.